

รัฐลิเบีย

(State of Libya)

เมืองหลวง กรุงตรีโปลี

ที่ตั้ง ตอนเหนือสุดของทวีปแอฟริกาบนชายฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ตั้งอยู่ระหว่างตูนิเซียและแอลจีเรีย กบอียิปต์ ละติจูดที่ 25.0 องศาเหนือ ลองจิจูดที่ 17.00 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 1,759,540 ตร.กม. ใหญ่เป็นอันดับ 18 ของโลก มีชายแดนทางบกยาว 4,339 กม. และมีชายฝั่งยาว 1,770 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน (1,770 กม.)
ทิศตะวันออก	ติดกับอียิปต์ (1,115 กม.)
ทิศใต้	ติดกับไนเจอร์ (342 กม.) ชาด (1,050 กม.) และซูดาน (382 กม.)
ทิศตะวันตก	ติดกับตูนิเซีย (461 กม.) และแอลจีเรีย (989 กม.)

ภูมิประเทศ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่แห้งแล้ง และเป็นเนินขนาดเล็ก บางส่วนเป็นพื้นที่ราบสูง

ภูมิอากาศ แห้งแล้งแบบทะเลทราย อุณหภูมิเฉลี่ย 20-30 องศาเซลเซียส ทางตอนเหนือตามแนวชายฝั่งมีอากาศเย็นคล้ายคลึงกับภูมิภาคแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน บริเวณตอนกลางมีอากาศร้อนแบบทะเลทราย

ประชากร 7,361,263 คน (ปี 2567) แบ่งเป็น ชาวเบอร์เบอร์และอาหรับ 97% และอื่น ๆ 3% (กรีก มอลตา อิตาลี อียิปต์ ปากีสถาน ตุรกี อินเดีย และตูนิเซีย) อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 32.3 % วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 63.2% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 4.6% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวมประมาณ 77.7 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชายประมาณ 75.5 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศหญิงประมาณ 80 ปี อัตราการเกิด 20.3 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 3.5 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.44%

ศาสนา อิสลาม (ซุนนี) 96.6% คริสต์ 2.7% พุทธ 0.3% ไม่ระบุ 0.2% และอื่น ๆ 0.2% (เช่น ฮินดู ยิว และศาสนาพื้นบ้าน)

ภาษา ภาษาอาหรับเป็นภาษาราชการ แต่ประชากรตามเมืองใหญ่สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศได้ เช่น อิตาลี และอังกฤษ นอกจากนี้ ยังมีภาษาของชาวเบอร์เบอร์ (Nafusi, Ghadamis, Suknah, Awjilah และ Tamasheq)

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 91%

การก่อตั้งประเทศ ลิเบียอยู่ภายใต้การปกครองของต่างชาติอย่างต่อเนื่อง โดยอยู่ภายใต้อาณาจักรกรีก โรมัน ไบแซนไทน์ ออตโตมัน และตั้งแต่ปี 2454 ลิเบียอยู่ภายใต้การปกครองของอิตาลี จนกระทั่งเมื่อ 21 พ.ย.2492 สมัชชาสหประชาชาติมีข้อมติให้ลิเบียได้รับเอกราชจากอิตาลี ทั้งนี้ ซัยยิด อิดริส อัลมะฮ์ดี อัชชะนุซี เจ้าผู้ครองแคว้น Cyrenaica ซึ่งเป็นผู้นำการต่อต้านการปกครองของอิตาลีระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 และเป็นผู้นำการเจรจาจนนำไปสู่การประกาศเอกราชเมื่อ 24 ธ.ค.2494 ได้รับการสนับสนุนจากสหราชอาณาจักรให้สถาปนาพระองค์ขึ้นเป็นสมเด็จพระราชาธิบดีอิดริสที่ 1 กษัตริย์พระองค์แรกแห่งสหราชอาณาจักรลิเบีย (ประกอบด้วย Cyrenaica Tripolitania และ Fezzan) โดยมีตรีโปลีเป็นเมืองหลวง จนกระทั่งกลุ่มนายทหารที่นำโดย พ.อ.มูอัมมาร์ กัดดาฟี (มูอัมมาร์ กือชชาฟี) ทำการรัฐประหารยึดอำนาจจากสมเด็จพระราชาธิบดีอิดริส ขณะที่ทรงอยู่ระหว่างการเข้ารับการถวายการรักษาพระองค์ที่ตุรกี เมื่อ 1 ก.ย.2512 และเปลี่ยนแปลงประเทศเป็นสาธารณรัฐ จนกระทั่งเมื่อปี 2553 เกิดกระแสการเรียกร้องประชาธิปไตยในประเทศกลุ่มอาหรับ (Arab spring) เริ่มต้นขึ้นในตูนิเซีย มีการเรียกร้องประชาธิปไตยในเมืองต่าง ๆ ของลิเบียเมื่อปี 2554 ซึ่ง พ.อ.กัสดาฟี ใช้การปราบปรามอย่างรุนแรงจนขยายวงกว้างเป็นกระแสต่อต้านและเป็นสงครามกลางเมือง โดย North Atlantic Treaty Organization (NATO) เข้าแทรกแซงด้วยการสนับสนุนกลุ่มกบฏ จนสามารถโค่นล้มรัฐบาลของ พ.อ.กัสดาฟี ได้เมื่อ 23 ต.ค.2554 ซึ่งต่อมากำหนดให้เป็นวันชาติของลิเบีย

วันชาติ 23 ต.ค. (เป็นวันปลดแอกจาก พ.อ.มูอัมมาร์ กัดดาฟี เมื่อปี 2554)

การเมือง ลิเบียประสบปัญหาแตกแยกทางการเมือง การแย่งชิงอำนาจทางการเมืองและผลประโยชน์ด้านน้ำมัน นับตั้งแต่การโค่นล้ม พ.อ.กัดดาฟี เมื่อปี 2554 ปัจจุบันลิเบียแบ่งเป็นสองฝ่ายที่สำคัญ คือ 1) รัฐบาลเอกภาพแห่งชาติลิเบีย (Government of National Unity-GNU) มีฐานที่มั่นในกรุงตริโปลีและทางตะวันตกของประเทศ เป็นรัฐบาลที่สหประชาชาติ (UN) ให้การรับรอง อีกทั้งได้รับการสนับสนุนจากสมาชิกสภาสูงสุด (Presidential Council-PC) และกลุ่ม High State Council (HSC) และ 2) รัฐบาล Government of National Stability (GNS) มีฐานที่มั่นในเมืองเบงกาซี ทางภาคตะวันออกและทางใต้ของลิเบีย สามารถควบคุมแหล่งน้ำมันที่สำคัญของลิเบีย และได้รับการสนับสนุนจากกลุ่ม House of Representatives (HoR) และกลุ่ม Libyan National Army (LNA) ของจอมพล Khalifa Haftar

ทั้งนี้ ทั้งสองฝ่ายพยายามผลักดันกระบวนการฟื้นฟูเสถียรภาพทางการเมือง ความมั่นคง และเศรษฐกิจของประเทศ โดยกลุ่ม HoR และกลุ่ม HSC ร่วมจัดตั้งคณะกรรมการ “6+6 Committee” และให้ทั้งสองฝ่ายส่งผู้แทนฝ่ายละ 6 คน เข้าร่วมพิจารณาจัดทำร่างระเบียบจัดการเลือกตั้งทั่วไปภายในปี 2566 หลังการเลือกตั้งถูกเลื่อนมาตั้งแต่ 24 ธ.ค.2564 แต่ความร่วมมือดังกล่าวไม่คืบหน้าหลังกลุ่ม HoR อ้างว่า รัฐบาล GNS ไม่ได้รับเชิญให้ร่วมประชุมของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (UNSC) ในวาระการผลักดันจัดการเลือกตั้งทั่วไปของลิเบีย

ฝ่ายบริหาร : การเจรจา Libyan Political Dialogue Forum (LPDF) ซึ่งมี UN เป็นคนกลาง เมื่อ 5 ก.พ.2564 มีมติแต่งตั้งสมาชิกสภาสูงสุด (Presidential Council-PC) จำนวน 3 คน โดยมีนาย Mohammed al-Menfi เป็นประธาน PC และแต่งตั้งนาย Abdul Hamid Dbeibah ให้ดำรงตำแหน่ง นรม.ลิเบีย ตั้งแต่ 15 มี.ค.2564 ทำหน้าที่ชั่วคราวเพื่อจัดตั้งรัฐบาลเอกภาพแห่งชาติลิเบีย แต่ลิเบียไม่สามารถจัดการเลือกตั้งได้ตามกำหนดเมื่อ ธ.ค.2564 และยังไม่มีการกำหนดวันเลือกตั้งใหม่ ลิเบียประสบปัญหาความไร้เสถียรภาพทางการเมืองมากขึ้นจากการมี 2 รัฐบาล และ นรม. 2 คน ได้แก่ นาย Abdul Hamid Mohammed Dbeibah นรม.รัฐบาล GNU และนาย Osama Hammad นรม.รัฐบาล GNS ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ 16 พ.ค.2566

ฝ่ายนิติบัญญัติ : เป็นแบบสภาเดี่ยว คือ House of Representatives (HoR) หรือ Majlis Al Nuwab มีสมาชิก 200 คน มาจากการเลือกตั้งโดยประชาชน ในจำนวนนี้สงวนไว้ให้สตรี 32 คน

ฝ่ายตุลาการ : ระบบตุลาการของลิเบียในปัจจุบันได้รับอิทธิพลมาจากสมุดปกเขียวของ พ.อ.กัดดาฟี แต่ปัจจุบันประสบปัญหาความไม่แน่นอน เนื่องจากผู้พิพากษาถูกตั้งข้อสงสัยว่ามีส่วนร่วมกับระบอบการปกครองของ พ.อ.กัดดาฟี และยังไม่แน่ชัดว่าลิเบียจะใช้ระบบกฎหมายใดในอนาคต ทั้งนี้ ศาลแพ่งและศาลอาญามีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายในทางทฤษฎี ในขณะที่ศาลศาสนาดูแลด้านสถานะส่วนบุคคลตามกฎหมายอิสลามและจารีตประเพณีของชนเผ่า ปัจจุบันกระบวนการยุติธรรมลิเบียหยุดชะงักตั้งแต่ปี 2554 และมีผู้พิพากษาหลายคนถูกลอบสังหาร

เศรษฐกิจ ลิเบียเป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลาง อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของลิเบียเมื่อปี 2565 หดตัวจากปี 2564 เป็นผลจากการขัดขวางการผลิตน้ำมัน เพราะปัญหาความขัดแย้งทางการเมือง ผลกระทบจากโรค COVID-19 และวิกฤตรัสเซีย-ยูเครน ทั้งนี้ การเติบโตทางเศรษฐกิจลิเบียขึ้นอยู่กับเสถียรภาพทางการเมืองของประเทศ ซึ่งปัจจุบันยังมีความไม่แน่นอนสูง แต่เศรษฐกิจลิเบียเมื่อปี 2566 และปี 2567 ยังคงเติบโตได้จากการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมไฮโดรคาร์บอนและราคาน้ำมันสูงขึ้น ส่วนอัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับควบคุมที่ 4.5% ในปี 2566 และ 4.6% ในปี 2567 นอกจากนี้ สถาบันการเงินของประเทศและนโยบายทางการเงินมีเสถียรภาพขึ้น หลังจากธนาคารกลางลิเบียในฝั่งตะวันตกและตะวันออกที่แบ่งเป็นสองฝ่ายตั้งแต่ปี 2557 กลับมาควรวรรณเมื่อ 20 ส.ค.2566

สกุลเงิน หน่วยสกุลเงิน : ดินาร์ลิเบีย (Libyan Dinar-LYD)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 4.81 LYD

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 0.14 ดินาร์ลิเบีย

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2566)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 45,100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : -1.7%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 6544.3 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 2,397,855 คน

อัตราการว่างงาน : 18.7%

อัตราเงินเฟ้อ : 2.4%

ผลผลิตทางการเกษตร : ข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ มะกอก ผลอินทผลัม ต้นไม้จำพวกมะนาวและส้ม ผัก ถั่วลิสง ถั่วเหลือง และปศุสัตว์

ผลผลิตอุตสาหกรรม : น้ำมันปิโตรเลียม สารที่ได้จากน้ำมันปิโตรเคมี อะลูมิเนียม เหล็กและเหล็กกล้า อาหาร สิ่งทอ งานฝีมือ และปูนซีเมนต์

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : 13,798 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 34,652 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : น้ำมันดิบ น้ำมันกลั่น ทองคำ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เศษเหล็ก

ประเทศส่งออกสำคัญ : อิตาลี เยอรมนี สเปน จีน และฝรั่งเศส

มูลค่าการนำเข้า : 20,854 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : น้ำมันกลั่น ยาสูบ อุปกรณ์การกระจายเสียง รถยนต์ เครื่องประดับ และข้าวสาลี

ประเทศนำเข้าสำคัญ : ตุรกี กรีซ จีน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) และอิตาลี

การทหาร กองทัพลิเบียอยู่ในช่วงการเปลี่ยนผ่านหลังการโค่นล้ม พ.อ.กัตตาฟี เมื่อปี 2554 โดยกองทัพเดิม ถูกยุบเลิก และแยกตัวไปเข้าร่วมเป็นกองกำลังติดอาวุธของฝ่ายรัฐบาล Government of National Accord (GNA) ของอดีต นรม. Fayez al-Sarraj ปัจจุบันคือ รัฐบาล GNU กับฝ่าย LNA นำโดยจอมพล Haftar โดยกองกำลังของทั้งสองฝ่ายประกอบด้วยหน่วยกองกำลังกึ่งทหาร ชนเผ่า และพลเรือนติดอาวุธ มีการฝึกรบม ค่อนข้างต่ำ ปัจจุบันได้รับการสนับสนุนทางทหารจากต่างประเทศ ได้แก่ รัสเซีย และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) สนับสนุนฝ่าย LNA ส่วนตุรกีสนับสนุนฝ่าย GNU ทั้งนี้ ลิเบียไม่มีขีดความสามารถในการพัฒนาอาวุธ ขึ้นเองในประเทศ

ยุทโธปกรณ์สำคัญ ฝ่าย GNU ทบ. ได้แก่ รถถังหลัก (MBT) รุ่น T-55 และ T-72 ยานรบทหารราบ หุ้มเกราะ (IFV) รุ่น BMP-2 ยานลำเลียงพลหุ้มเกราะ (APC) ประเภทต่าง ๆ ยานอรรถประโยชน์หุ้มเกราะ (AUV) รุ่น Lenco Bearcat G3 และรุ่น Nimr Ajban ยานหุ้มเกราะกู้ภัย (ARV) รุ่น Centurion 105 AVRE อาวุธนำวิถีต่อสู้อากาศยาน (MSL) รุ่น 9P157-2 Khризantema-S ปืนใหญ่อัตตาจร (SP) รุ่น Palmaria และปืนใหญ่ลากจูง (TOWED) รุ่น D-30 ซีปนาวุธต่อสู้อากาศยานพื้นสู่อากาศ (SAM) รุ่น QW-18 (CH-SA-11) และ ปืนอัตตาจรต่อต้านอากาศยานรุ่น ZPU-2 และรุ่น ZU-32-2

ทร. ได้แก่ เรือลาดตระเวนชายฝั่ง มากกว่า 3 ลำ เรือยกพลขึ้นบก 1 ลำ เรือส่งกำลังบำรุงและสนับสนุน 2 ลำ กองกำลังชายฝั่ง ได้แก่ เรือลาดตระเวน และเรือรบชายฝั่ง 10 ลำ

ทอ. ได้แก่ เครื่องบินโจมตีพื้นดิน (FGA) รุ่น MiG-23BN 2 เครื่อง เครื่องบินโจมตี (ATK) รุ่น J-21 Jastreb 1 เครื่อง เครื่องบินฝึกหัด (TRG) รุ่น G-2 Galeb รุ่น L-39ZO รุ่น SF-260 รวมมากกว่า 10 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์โจมตี (ATK) รุ่น Mi-24 Hind เฮลิคอปเตอร์ขนส่ง (TPT) รุ่น Mi-17 Hip และซีปนาวุธจากอากาศสู่อากาศ (AAM)

ฝ่าย LNA หรือกองกำลัง Libyan Arab Armed Forces (LAAF) ทบ. ได้แก่ รถถังหลัก (MBT) รุ่น T-55 T-62 และ T-72 ยานหุ้มเกราะลาดตระเวน (RECCE) รุ่น BRDM-2 และ EE-9 Cascavel ยานรบทหารราบหุ้มเกราะ (IFV) รุ่น BMP-1 และ Ratel-20 ยานลำเลียงพลหุ้มเกราะ (APC) รุ่น M113 รุ่น Al-Mared รุ่น BTR-60PB รุ่น Mbombe-6 รุ่น Nimr Jais รุ่น Puma รุ่น Al-Wahsh รุ่น Caiman รุ่น Streit Spartan และรุ่น Streit Typhoon ยานอรรถประโยชน์หุ้มเกราะ (AUV) รุ่น Panthera T6 และ Panthera F9 อาวุธนำวิถีต่อสู้อากาศยาน (MSL) ปืนไร้แรงสะท้อนถอยหลังต่อสู้อากาศยาน (RCL) ปืนใหญ่อัตตาจร (SP) รุ่น 2S1 Gvodzika และปืนใหญ่ลากจูง (TOWED) รุ่น D-30 ปืนใหญ่ยิงระเบิด (MRL) รุ่น Type-63 และรุ่น BM-21 Grad และเครื่องยิงลูกระเบิด MOR รุ่น M106 ซีปนาวุธจากพื้นสู่อากาศ (SAM) และปืนอัตตาจรต่อต้านอากาศยาน

ทร. ได้แก่ เรือลาดตระเวนชายฝั่ง มากกว่า 7 ลำ เรือส่งกำลังบำรุงและสนับสนุน 1 ลำ

ทอ. ได้แก่ เครื่องบินขับไล่ (FTR) รุ่น MiG-23 Flogger 14 เครื่อง โจมตีพื้นดิน (FGA) 13 เครื่อง เครื่องบินฝึกหัด (TRG) 19 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์โจมตี (ATK) รุ่น Mi-24/35 Hind เฮลิคอปเตอร์ขนส่ง (TPT) รุ่น Mi-8/Mi-17 Hip และซีปนาวุธจากอากาศสู่อากาศ (AAM)

ปัญหาด้านความมั่นคง

1) ความไร้เสถียรภาพ และการเปลี่ยนผ่านทางการเมืองที่ยังไม่มีแนวโน้มว่าปัญหาการเมืองของลิเบียจะคลี่คลาย โดยเฉพาะปัจจุบันที่ลิเบียมี นรม.สองคน และกลุ่มที่มีอิทธิพลทางการเมืองหลายกลุ่มดูแลฐานที่มั่นทางตะวันออก (รัฐบาล GNS) และตะวันตก (รัฐบาล GNU)

2) ภัยคุกคามจากการก่อการร้าย ทั้งจากกลุ่มก่อการร้ายในภูมิภาคและกลุ่มก่อการร้ายนอกภูมิภาคที่เข้าไปเคลื่อนไหวในพื้นที่ เพื่อใช้เป็นแหล่งพักพิง และฝึกการก่อการร้าย และมีแนวโน้มว่าสถานการณ์ดังกล่าวจะทวีความรุนแรงขึ้น จากกรณีการแข่งขันขยายอิทธิพลระหว่างกลุ่มอัลกออิดะฮ์ (AQ) กับกลุ่ม Islamic State (IS)

3) การแทรกแซงจากต่างชาติ การที่ประเทศมหาอำนาจมีบทบาทในการสนับสนุนการสู้รบระหว่างสองรัฐบาล และเข้ามาตั้งฐานทัพทหารหลายแห่งในลิเบีย แม้จะช่วยรับประกันความมั่นคงในลิเบียได้ในระดับหนึ่ง แต่อาจทำให้ลิเบียถูกฉกฉวยผลประโยชน์ด้านทรัพยากรธรรมชาติได้

4) ปัญหาผู้อพยพจากแอฟริกาที่นิยมใช้ลิเบียเป็นทางผ่านข้ามทะเลเมดิเตอร์เรเนียนไปยังยุโรป เพื่อแสวงหาชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ซึ่งนำไปสู่ปัญหาการค้ามนุษย์ ส่งผลกระทบในวงกว้าง ทั้งในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ได้แก่ ABEDA, AfDB, AFESD, AMF, AMU, AU, BDEAC, CAEU, COMESA, FAO, G-77, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, ICRM, IDA, IDB, IFAD, IFC, IFRCs, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IOM, IPU, ISO, ITSO, ITU, LAS, MIGA, NAM, OAPEC, OIC, OPCW, OPEC, PCA, UN, UNCTAD, UNESCO, UNIDO, UNWTO, UPU, WCO, WFTU, WHO, WIPO และ WMO นอกจากนี้ ยังเป็นผู้สังเกตการณ์ของ WTO

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ลิเบียส่งเสริมด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะการให้ความสำคัญด้านการศึกษาในสาขาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ นอกจากนี้ ยังมีโครงการพัฒนาไฟฟ้าพลังนิวเคลียร์ โดยมีเตาปฏิกรณ์วิจัยนิวเคลียร์ขนาด 10 เมกะวัตต์ที่เมืองตาดจอร์อ์

การขนส่งและโทรคมนาคม ท่าอากาศยานพาณิชย์ 8 แห่ง โดยมีท่าอากาศยานนานาชาติสำคัญ คือ ท่าอากาศยานนานาชาติตริโปลี ส่วนท่าเรือ 17 แห่ง ที่สำคัญ ได้แก่ Az Zawiyah, Marsa al Burayqah, Ra's Lanuf และ Tripoli ท่าส่งน้ำมันที่ Az Zawiyah และ Ra's Lanuf ท่าส่งก๊าซธรรมชาติเหลวที่ Marsa el Brega ถนนระยะทาง 100,024 กม. ท่าส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมระยะทาง 11,630 กม. การโทรคมนาคม : โทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 1.58 ล้านเลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 12.40 ล้านเลขหมาย รหัสโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +218 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตคิดเป็น 88.4% ของจำนวนประชากรทั้งหมด รหัสอินเทอร์เน็ต .ly

การเดินทาง สายการบินลิเบียไม่มีเที่ยวบินตรงมายังกรุงเทพฯ ผู้ที่ประสงค์จะเดินทางไปลิเบียต้องต่อเครื่องบินในยุโรป เช่น ฝรั่งเศส ตุรกี หรือสหรัฐอเมริกาที่เอมิเรตส์ เวลาที่ลิเบียช้ากว่าไทย 5 ชม. นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางเข้าลิเบียต้องขอรับการตรวจลงตราที่ สอท.ลิเบียประจำกรุงเทพฯ

ความสัมพันธ์ไทย-ลิเบีย

ลิเบียสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทยเมื่อ 16 มี.ค.2520 และไทยเปิด สอท.ณ กรุงตริโปลี เมื่อ 5 มี.ค.2552 โดยมีเขตอาณาครอบคลุมไนเจอร์ ซาด และตูนิเซีย ต่อมาเมื่อปี 2557 ไทยปิดดำเนินงาน สอท.ชั่วคราวเนื่องจากสถานการณ์ความรุนแรงในลิเบีย ปัจจุบันมอบหมายให้ สอท.ณ กรุงโรม อิตาลี รับผิดชอบเขตอาณาลิเบีย ขณะที่ฝ่ายลิเบียมอบหมายให้ สอท.ลิเบีย ณ กรุงมะนิลา ฟิลิปปินส์ มีเขตอาณาครอบคลุมประเทศไทย รวมทั้งต้องการเปิด สอท.ลิเบีย ขึ้นในไทย ที่ผ่านมา ลิเบียให้การสนับสนุนมูลนิธิช่วยเหลือเด็กกำพร้าของมูลนิธิสตรีไทยมุสลิมแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ และสนับสนุนการก่อสร้างอาคารลิเบียเป็นที่ทำการของมูลนิธิดังกล่าว รวมทั้งใช้เป็นอาคารเรียนสำหรับเยาวชนไทยมุสลิมด้วย

ด้านเศรษฐกิจ การค้าไทย-ลิเบีย ปี 2566 มีมูลค่า 52,838.34 ล้านบาท โดยไทยส่งออกมูลค่า 8,983.25 ล้านบาท และนำเข้ามูลค่า 43,855.09 ล้านบาท ไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบดุลการค้า 34,871.84 ล้านบาท ในช่วง ม.ค.-ส.ค.2567 มูลค่าการค้าอยู่ที่ 17,827.03 ล้านบาท โดยไทยส่งออกมูลค่า 6,015.61 ล้านบาท และนำเข้ามูลค่า 11,811.42 ล้านบาท ไทยเป็นฝ่ายเสียเปรียบดุลการค้า 5,795.82 ล้านดอลลาร์บาท

สินค้าส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ ข้าว เครื่องดื่ม รองเท้าและชิ้นส่วน ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง เครื่องสำอาง สบู่ และผลิตภัณฑ์รักษาผิว และ ผลิตภัณฑ์เซรามิก สินค้านำเข้าสำคัญจากลิเบีย ได้แก่ น้ำมันดิบ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ กระดาษ แก้ว และ ผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด สิ่งพิมพ์

Abdul Hamid Dbeibah
(Abdul Hamid Mohammed Dbeibah)

- ตำแหน่ง**
- นรม.รัฐบาลเอกภาพแห่งชาติลิเบีย (Government of National Unity-GNU) ตั้งแต่ 15 มี.ค.2564 โดยจะดำรงตำแหน่งชั่วคราว เพื่อเตรียมจัดการเลือกตั้งทั่วไป
- เกิด**
- 13 ก.พ.2502 (อายุ 66 ปี/ปี 2568) ที่เมือง Misrata ลิเบีย
- การศึกษา**
- สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทด้านวิศวกรรม มหาวิทยาลัยโตรอนโต แคนาดา
- ประวัติการทำงาน**
- ประธานบริษัท Libyan Investment and Development ซึ่งเป็นบริษัทก่อสร้างรายใหญ่ของลิเบีย
  - ผู้จัดการทีมฟุตบอล Al-Ittihad
  - ประธานบริหารบริษัท Libyan Investment and Development Company (LIDCO) ซึ่งรับผิดชอบโครงการด้านกิจการสาธารณะของรัฐบาลลิเบีย
- ประวัติทางการเมือง**
- 15 มี.ค.2564-ปัจจุบัน
- นรม.รัฐบาลเอกภาพแห่งชาติลิเบีย เป็นรัฐบาลที่สหประชาชาติให้การรับรอง

Osama Hammad
(Osama Saad Hammad Saleh)

ตำแหน่ง	นรม.รัฐบาลเสถียรภาพแห่งชาติลิเบีย (Government of National Stability-GNS)
เกิด	ปี 2522 (อายุ 46 ปี/ปี 2568) ที่เมือง Ajdabiya ลิเบีย
ประวัติการทำงาน	
ปี 2556	- ผอ.คณะกรรมการพลังงานปรมาณู
ไม่ระบุปี	- ผอ.สำนักงานความร่วมมือระหว่างประเทศ
ประวัติทางการเมือง	
ม.ค.2559-ต.ค.2561	- รมว.กค.ในรัฐบาล Government of National Accord (GNA) ของอดีต - นรม.Fayez al-Sarraj
มี.ค.2565-พ.ค.2566	- รมว.กระทรวงวางแผนและการคลังในรัฐบาล GNS
18 พ.ค.2566-ปัจจุบัน	- นรม.รัฐบาล GNS แทนอดีต นรม. Fathi Bashagha โดยได้รับแต่งตั้งจากฝ่าย นิติบัญญัติหรือกลุ่ม House of Representatives (HoR)

คณะรัฐมนตรี (รัฐบาลเอกภาพแห่งชาติลิเบียหรือ GNU)

นรม. และ รมว.กท.	Abdul Hamid Dbeibah
รอง นรม.ของลิเบีย	Hussein Atiya Abdul Hafeez Al-Qatrani
รอง นรม.ของลิเบีย	Ramadan Ahmed Boujenah
ประธานสภาสูงสุด (PC)	Mohamed Yunus Al-Menfi
สมาชิกสภาสูงสุด	Abdullah Hussein Al-Lafi
สมาชิกสภาสูงสุด	Moussa Al-Koni
รมว.กระทรวงคลัง	Khaled Al-Mabrouk Abdullah
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Halima Ibrahim Abdel Rahman
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Ramadan Abu Jannah
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Khaled Al-Tejani Mazen
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Musa Muhammad Al-Maqrif
รมว.กระทรวงอุดมศึกษาและการวิจัยทางวิทยาศาสตร์	Omran Mohammed Al-Qayib
รมว.กระทรวงเทคนิคและอาชีวศึกษา	Yakhlef Al-Sifaw
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Fathallah Abd Al-Latif Al-Zani (ชั่วคราว)
รมว.กระทรวงวางแผน	Mohamed Al-Zidani
รมว.กระทรวงกิจการสังคม	Wafaa Abu Bakr Muhammad Al-Kilani
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจและการค้า	Mohamed Al-Hwej
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรมและเหมืองแร่	Ahmed Abu Hisa
รมว.กระทรวงราชการ	Ali Al-Abed Al-Reda Abu Azoum
รมว.กระทรวงรัฐบาลท้องถิ่น	Badr Al-Din Al-Sadiq Al-Toumi
รมว.กระทรวงเยาวชน	Fathallah Abd Al-Latif Al-Zani
รมว.กระทรวงน้ำมันและแก๊สธรรมชาติ	Mohamed Mahemed M. Oun
รมว.กระทรวงแรงงาน	Ali Al-Abed Al-Reda Abu Azoum
รมว.กระทรวงเกษตรและปศุสัตว์	Hussein Atiya Abdul Hafeez Al-Qatrani
รมว.กระทรวงวัฒนธรรมและการส่งเสริมความรู้	Mabrouka Toghi
รมว.กระทรวงทรัพยากรทางทะเล	Adel Mohamed Sultan
รมว.กระทรวงกีฬา	Abdul Shafi Al-Juwaifi
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยว	Nasr al-Din al-Fazzani (ชั่วคราว)
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อม	Ibrahim Al-Arabi Mounir
รมว.กระทรวงที่อยู่อาศัยและการก่อสร้าง	Abu Baker Al-Ghawi
รมว.กระทรวงคมนาคม	Muhammad Salem Al-Shahoubi

(ต.ค.2567)